

Úvod:

úvod

Píšeme historii roku 1989. Roku, který se vymknul z řady let předchozích a který se svým průběhem zapíše hlubokou stopou do našich dějin.

Na jeho začátku, nic neuvěřovalo tomu, že se stane něco významného. Probíhal ve své velké části jako každý jiný rok se svými výročími, se svými, se svými více či méně organizovanými oslavami, s každodenními starostmi. Znovu a znovu se opakovala slova o špatném stavu našeho hospodářství, o tom, že je třeba všechno napravit, o tom, že v Sovětském svazu se chystá přestrojka a že i my musíme nastoupit novou cestu. O tom všem se hodně mluvilo a psalo, ale málokdo bral tyto projevy ještě vážně.

V obci dál pokračovala výstavba mateřské školky, národní výbor měl plnou hlavu starostí s tím, jak zajistit co nejlépe připojek na vodovodní řád pro občany, protože situace v zásobování vodou se v naší obci stává již opravdu ze dne na den kritičtější a krutější. Pionýři se pilně připravovali na oslavy 40. výročí založení své organizace, k významným dnům, jako je 16. duben - den osvobození naší obce, 1. máj, MDŽ.

Den učitelů, byly připravovány oslavy, v létě probíhaly tradiční sportovní a pozármické soutěže, vše probíhalo jako v každém roce doposud.

Přišel podzim, listopad a s ním 50. výročí studentských nepokojů v Praze, v roce 1939, přišel Den studentstva, 17. listopad 1989.

Večer tohoto dne jsme s úžasem, ale, to si přiznáme, i s obavami napjatě poslouchali zprávy, jež k nám docházely z Prahy, pak z Bratislavy a dalších velkých měst. Nikdo nevěděl, kam tento vývoj spěje, vždyť u nás na vesnici se zájem občanů soustřeďoval především na zajištění spokojeného života, na výstavbu nebo zvelebení svého obydlí a jeho okolí. Tak zvaná -retká politika- ležela u většiny našich občanů na samém okraji jejich zájmů a mluvilo se o ní pouze všeobecně, bez klidnějšího posboru. Najednou však nastávaly události, které se dotýkaly i naší obce. Byly to však pouhé vzdálené odrazy toho, co se dělo v Praze, Bratislavě a dalších městech. Jednou z příčin je skutečnost, že v obci není žádný průmyslový závod a tak tyto vzrušené dny probíhaly u nás v určitém útlumu, bez vyhrcovaných vášní. Pochopitelně, na MNV i u občanů panovala nejistota, jak se vše vyvine. Tak i v den generální stávky panoval v obci klid. Byl jsem tehdy rozhodou okolností na MNV. Těsně před polednem přišel ze Svobody dotaz, zda smí být zapnuta sířena. Předsedkyně MNV, paní Harazinová odpověděla, že z ONV byl sice dán příkaz, aby u sířen byla ostraha a sířeny nemohly být zapnuty, ona že však žádnou ostrahu stavět nebude a že ponechává na vůli, zda někdo sířenu zapojí, či nikoliv.

V poledne pak tajemník s předsedkyní vyvěsili na budově MNV československou vlajku. To bylo vše. Tato epizoda snad dokreslí náladu těchto dnů v naší obci. I další dny probíhaly bez většího narušení.

Několik mladých lidí vytvořilo občanské fórum, jehož mluvčím se stal ing. Josef Blokeš. Na den 15. prosince 1989 byla občanským fórem svolána do kulturního domu celooobecní schůze. Již dávno nebyl sál tak zaplněn, jako na této schůzi.

Schůze OF

Na tuto schůzi pozvala OF i hosty mimo obec. Tak se příjizně zúčastnili zástupci studentů z VŠB Ostrava, zástupce opavského divadla a zástupce okresu.

Zástupci studentů seznámili občany se zásadami Charty 77 a referovali o událostech na VŠB, zástupce divadla podal zprávu o postojích umělců a o dění v Opavě.

Po referátech vyzval ing. Blokeš občany k diskusi. Diskuse byla, co do počtu přihlášených a délky projevů velmi široká, ovšem je nutno konstatovat, že převážná část diskuse byla občany využita k vyřizování osobních pocitů křivdy a k vyřizování osobních účtů. Jak jinak, většina kritických příspěvků se snesla na hlavu předsedkyně a tajemníka MNV a na ředitele školy. Samozřejmě byl požadován okamžitý odchod zmíněných funkcionářů. Zástupce okresu velmi rozumně upozornil občany na to, že není vhodné měnit všechno z hodiny na hodinu a tak se mu podařilo poněkud uklidnit rozbouranou hladinou emocí.

Jen velmi okrajově byly z řad přítomných naneseny otázky k dalšímu vývoji obce, k otázkám k pokračující výstavbě vodovodu, zlepšení rozvodu elektrické energie či k tomu, zda nyní bude uvažováno o plynofikaci obce. Stojí za pozornost, že především mladí lidé, ať již ing. Špakooský, ing. Gugořica, M. Hanáček a další z mladší generace diskutovali velmi věcně a slušně, kdežto příslušníci starší generace těžko zásad často nedbali.

V rámci diskuse navrhl občan Alfréd Václavík změnu názvů ulic a to následovně: Rudé armády na Masarykova, gen. Jeremenka na Studentská, 16. dubna na Havlova.

Návrh občané přivítali silným potleskem.

Schůze se protáhla přes 3 hodiny, ale přínos této schůze pro další směr vývoje byl prakticky nulový až na to, že se občané po dlouhé době zase živě zapojili do diskuse, že začali veřejně projevovat své mínění. To bylo jediným kladným přínosem.

Sestavení národního výboru zůstalo i po schůzi beze změn.

Bylo dohodnuto, že do rady zasedání rady MNV budou docházet pověřeni členové OF. Rovněž ve vedení školy, ani v obou zemědělských závodech nedošlo k žádným změnám.

Bylo to, myslím, nejrozumnější řešení.

Ano, byly udělány chyby, bylo hodně toho co byt nemuselo, co mohlo a mělo byt uděláno jinak. Ale to je jen konstatování faktů, na kterých se již nedá nic měnit, je třeba neprodleně napravovat všechno co se napravit ještě dá.

a v další práci se vyvarovat všech starých chyb. a to bude ve-
lice těžké!

Po schůzi bylo vytvořeno zastoupení OF ve kterém by měli nadále
pracovat:

Ing Blokeš Josef

JAROLÍM Vilém

DOSTÁL Viktor

KURKA Verner

KATOLICKÝ Jan

DLUHOŠOVÁ Marie

HARAZIM Milan

JOSEFUS Jan st.

JOSEFUS J. ml.

KOČI Robert

VÁCLAVÍK Alfred

MORAVCOVÁ Libuše

Ing. GREGOŘICA Rudolf

Uvedení jsou převážně mladí lidé. Přejeme jim hodně
sil a uvážlivosti, aby se jim v této nelehké době podařilo
určit životu v obci správný směr, aby po uklidnění se
v obci opravdu projevila volnost, nové myšlení a chuť k ná-
pravě v dalším rozvoji.

Skončil rok 1989, skončil úplně měkane a ve mém zájmu
otevřel nám všem dosud nepoznané obzory. Je ještě příliš
brzo, abychom mohli posoudit, jak se vše bude vyvíjet
dál. Chceme ale doufat, že ty velké události ze 17. listo-
padu uvedou do pohybu všechno dobré, co bylo dosud za-
držováno, že skončí se vším, co brzdilo náš rozvoj, že
otevře cestu do lepších poměrů jak pro nás v naší obci
tak i pro všechny občany v naší vlasti. Že to nebude leh-
ké, je jasné, ale věříme, že další roky budou stále lepší
a lepší.